

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/321/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216618
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815216618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8, IČO 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8, P.O.Box 205, proti odporkyni: U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., X. č. X, o zaplatenie 500,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a** .
Odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

500,- eur s príslušenstvom,

návrhom podaným 9.10.2015 uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie 500,- eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne od 1.1.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. Bratislava a odporkyňou bola uzavretá zmluva o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia stanovených podmienok. Banka poskytla povolené prečerpanie na bežnom účte vo výške 500,- eur na dobu trvania zmluvy o bežnom účte. V dôsledku porušenia zmluvných povinností vypovedala banka listom z 14.10. 2013 zmluvný vzťah, čím sa pohľadávka stala splatnou v celosti. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.9. 2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa.

Súd doručil odporkyni návrh s prílohami /zrejme obyčajnou zásielkou/, pričom odporkyňa súdu telefonicky oznámila, že sa pojednávania nemôže zúčastniť, vie čo je predmetom konania a ponecháva rozhodnutie na úvahu súdu. V prípade povinnosti splatiť akúkoľvek sumu žiadala povoliť splátky 50,- eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to ft.zmluvy o bežnom účte, ftc. potvrdenia o poskytnutí flexidebetu, Všeobecnými obchodnými podmienkami VUB a.s. pre depozitné produkty, ftc. výpovede Zmluvy o bežnom účte, doručenkou, ftc. oznámenia o postúpení pohľadávky a podací hárok, ftc. predžalobnej výzvy, písomným vyjadrením navrhovateľa z 2.12.2015, výpisom z účtu odporkyne, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov služieb flexiúctu zo dňa 13.11.2007 zriadila Všeobecná úverová banka a.s. odporkyni bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom odporkyni bola vystavená platobná karta Medzinár.PK Maestro s dohodnutým denným limitom, ďalej služba nonstop banking a iné. Na základe žiadosti zo dňa 1.7. 2009 došlo k uzavretiu kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 500,- eur na horeuvedenom čísle účtu, čo vyplýva z potvrdenia o poskytnutí flexidebetu z 1.7.2009. Odporkyňa ako klient bola povinná po dobu plnenia splniť podmienku -

mesačné zasielanie kreditných obrátov vo výške 250,- eur, čo predstavuje 50% nastaveného limitu. Za využívanie flexidebetu banka ku koncu kalendárneho mesiaca zúčtováva debetné úroky, výška úrokovej sadzby je zverejňovaná bankou. V prípade nesplnenia podmienok banka môže pristúpiť k zníženiu alebo zrušeniu nastaveného limitu flexidebetu na bežnom účte. Z oznámenia o nastavení kontokorentného úveru vyplýva počiatkový dátum 2.7.2009, konečný dátum 31.12.2009, úverový limit 500,- eur.

Výpoveďou zmluvy o bežnom účte zo dňa 14.10.2013 VÚB a.s. Bratislava vypovedala zmluvu o bežnom účte s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude výpoveď doručená. Výpoveď bola doručená odporkyni 21.10.2013.

Listom z 6.10.2014 oznamovala VUB a.s. odporkyni postúpenie pohľadávky na navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.9.2014.

Predžalobnou výzvou z 18.9.2015 vyzýval právny zástupca navrhovateľa odporkyňu k zaplateniu dlžnej istiny 500,- eur a trov konania.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa z 2.12.2015 vyplýva, že ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu bol stav na účte 1103,45 eur, uvedená suma pozostáva z istiny 250,83 eur, debetného úroku 575,75 eur, poplatkov 276,87 eur. Poplatky sú účtované v zmysle cenníka, pričom navrhovateľ si uplatňuje len istinu 250,83 eur a časť poplatkov 249,17 eur, t.j. celkovo 500,- eur. Na predmetný zmluvný vzťah sa zákon č. 258/2001 Z.z. nevzťahuje, pretože nejde o spotrebiteľský úver v zmysle tohto zákona. Kontokorentný úver je osobitnou formou úveru a poskytuje sa formou povoleného prečerpania, t.j. debetu a nie je vopred dohodnutý počet, výška a termíny s plátok úveru, pohľadávka je splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Účet odporkyni dosiahol debetný zostatok dňa 5.6.2009, t.j. ešte pred povolením povoleného prečerpania. Po tom ako bol poskytnutý úver, odporkyňa prekročila výšku povoleného prečerpania a debetný zostatok nadobudol charakter nepovoleného prečerpania.

Podľa § 708 odst. 1,2 Obchodného zákonníka Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 odst. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 2 písm. a,b zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom;

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva

zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona a aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu neopodstatnenosti žalovanej sumy v časti poplatkov a v časti úverovej istiny z dôvodu premlčania. Zo spisu vyplýva, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcu mal vzniknúť dňa 1.7.2009, kedy na žiadosť odporkyni banka potvrdzuje poskytnutie flexidebetu vo výške 500,- eur, došlo teda k akceptácii návrhu odporkyni na stanovenie úverového limitu v tejto sume, čo vyplýva aj z oznámenia o nastavení kontokorentného úveru dňom 2.7.2009. Je nepochybné, že odporkyňa konala pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mala postavenie spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený vzťah dopadá právna úprava tohto zákona, pretože povolené prečerpanie peňažných prostriedkov z bežného účtu odporkyni bolo poskytované a čerpané formou kreditnej karty, čo vyplýva zo zmluvných dojednaní o zriadení zmluvy o bežnom účte a nakoniec aj z jednotlivých bankových operácií z výpisu z účtu odporkyne /§ 1 ods. 3 citovaného zákona. Veriteľ je povinný i pri týchto spotrebiteľských úveroch splniť podmienky upravené v § 3 ods. 6 citovaného zákona. Navrhovateľ vôbec nepreukázal, či odporkyňa ako spotrebiteľka bola informovaná o ročnej úrokovej sadzbe, o poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a o spôsobe a zániku alebo ukončenia zmluvy. Ani právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne vzťahy. Úver poskytovaný formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte je síce absolútnym obchodom a dopadá na neho tretia časť Obchodného zákonníka, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo /viď napr. rozsudok NS SR 5MCdo 20/2009, IÚS 402/2013 z 19.6.2013, v obdobnej veci aj KS TN 17Co 653/2014 z 29.4. 2015/. Preto i pre účely posúdenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a posúdenia premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ navrhovateľ špecifikoval žalovanú sumu 500,- eur a táto má predstavovať istinu 250,83 eur a poplatky 249,17 eur, ani na výzvu súdu jasne a zrozumiteľne neuviedol z čoho konkrétne má žalovaná istina pozostávať, kedy konkrétne túto istinu mala odporkyňa vyčerpať, kedy sa stal tento dlh splatným. Bremeo tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje najmä navrhovateľa, ktorý sa domáha svojho práva a v prípade, že ho neunesie, čo je prípad navrhovateľa v tomto konaní v časti úverovej istiny, nemôže byť v konaní úspešný. Súd nemôže sám nahrádzať skutkové tvrdenia navrhovateľa, resp. hľadať právny dôvod, od ktorého odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu. Samotný stav debetného zostatku 1.103,45 eur ku dňu ukončenia zmluvy vyjadruje len zaúčtovanie jednotlivých účtovných operácií bankou na účte odporkyni. Súd chýbajúce tvrdenia navrhovateľa nemôže nahrádzať predloženým výpisom z účtu odporkyni, súd nemá povinnosť „vyhľadávať“ z predloženého výpisu z účtu, ktoré položky sa môžu týkať skutočne vyčerpanej úverovej istiny a v ktorom konkrétnom období zvlášť za stavu, že banka neustále kapitalizuje zmluvné úroky, úroky z omeškania a rôzne poplatky do vykazovaného debetného zostatku. Aj v prípade platne uzatvoreného kontokorentného úveru je veriteľ povinný preukázať výšku kontokorentného úveru, sumy čerpania úveru, úroky a z akých súm, v akej sadzbe a za aké obdobie sú účtované, ďalej o aké poplatky, v akom období a z akého dôvodu sú uplatňované. I napriek uvedenému súd konštatuje, že z výpisu z účtu odporkyni vyplýva, že odporkyňa sa na svojom účte dostala prvýkrát do mínusového stavu už dňa 8.6. 2009, kedy bol zostatok na jej účte - 291,54 eur, následne stav na jej účte bol neustále mínusový, takže odporkyňa nedodržala základnú podmienku, a to mesačné zasielanie kreditných obrátom najmenej 250,- eur. Ku dňu nadstavenia úverového limitu 500,- eur dňa 2.7.2009 bol stav na jej účte - 289,50 eur, nasledovali prevažne debetné operácie, pričom banka pravidelne účtovala rôzne poplatky za recykláciu, vedenie konta flexiúčtu, účtovanie položiek nad rámec konta a podobne. Posledná kreditná operácia na účte odporkyni bola dňa 3.7. 2012 v sume 3,40 eur, následne boli na účte účtované len rôzne poplatky za recykláciu, poplatky EDC klienta, poplatok za spracovanie exekúcie a podobne. Z výpisu z účtu je zrejmé, že akúkoľvek úverovú istinu vyčerpana odporkyňa naposledy v roku 2010 /viď operácia 27.7.2010/, kedy mala mínusový stav - 495,59 eur. Vychádzajúc zo Všeobecných

obchodných podmienok VUB a.s. pre depozitné produkty, a to bodu 4.11.3 nepovolený debet sa stáva okamžite splatný v prípade neuhradenia debetu v stanovenej lehote. Je teda zrejme, že veriteľ mal právo uplatňovať pohľadávku z titulu debetného zostatku na účte voči odporkyňa už v roku 2010, kedy jej stav na účte bol dlhodobo debetný a tento stav sa navyšoval o účtovanie rôznych poplatkov a úrokov až do roku 2013, t.j. do výpovede zo zmluvy o účte.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V danej veci podľa názoru súdu je akékoľvek právo navrhovateľa ako právneho nástupcu veriteľa v časti istiny premlčané. Zmluva medzi pôvodnými účastníkmi bola uzavretá zrejme na dobu do 21.12.2009, v zmluve sa nenachádza jasná a zrozumiteľná dohoda o splatnosti vyčerpaného úverového limitu v jednotlivých mesiacoch, je stanovená len podmienka dlžníka mať na účte sumu kreditných operácií 250,- eur. Ak právo veriteľa na splnenie dlhu za podmienky, že odporkyňa ako dlžník dlhú dobu zmluvnú podmienku kreditných operácií nedodržiavala, nebolo vyslovene upravené a platne dohodnuté, veriteľovi začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie svojho práva z depozitného zostatku z titulu úverovej istiny dňom skutočného vyčerpania, t.j. v danej veci už v roku 2010 /viď napr. rozsudok NS ČSR R 28/1984, R 91/2004. Pri aplikácii premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná, je teda zrejme, že všetky splatné nároky navrhovateľa z titulu istiny a príslušenstva splatné pred 9.10.2012 sú premlčané. Navrhovateľ však ani nešpecifikoval za aké obdobie omeškania dlhu ide, čo tvorí úverovú istinu, úroky, poplatky a iné nároky. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že veriteľ vypovedal zmluvu listom z 14.10.2013, pretože mu nič nebránilo uplatňovať svoje nároky na súde aj bez dania výpovede zo zmluvného vzťahu.

Pokiaľ ide o poplatky v sume 276,87 eur, tento nárok navrhovateľa nie je dôvodný už i preto, že súd nepovažuje poplatky za platne dohodnuté. V zmluve o zriadení kontokorentného úveru sa poplatky vôbec neuvádzajú, tieto nie sú nijako špecifikované, ani ich výška, preto v zásade s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľovi poplatky nepatria. Nárok na poplatky účtované majiteľovi účtu s odkazom na Sadzobník alebo Cenník poplatkov nevychádza zo zmluvnej podmienky individuálne dohodnutej, pretože Cenník poplatkov má jednostranne nadstavený banka a tento jednostranne aj počas trvania zmluvného vzťahu mení. V spotrebiteľských veciach neprichádza do úvahy z hľadiska požiadavky písomnej formy zmluvných dojednaní odkaz na obchodné podmienky alebo cenník známe zmluvným stranám, či k návrhu priložené, pretože platí povinnosť písomnej úpravy zmluvných záväzkov. Zmyslom inštitútu obchodných podmienok je len ozrejmenie vzťahov medzi zmluvnými stranami, nie samotné zakotvenie jednotlivých nárokov.

Pre úplnosť súd udáva, že praktika banky, keď odporkyňa ako dlžník bola už v čase navýšenia úverového limitu na 500,- eur v roku 2009 v mínusovom stave, tento neustále na svojom účte udržiavala viac rokov, banka takýto stav tolerovala a viac rokov účtovala rôzne poplatky a úroky, nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bola úspešná odporkyňa, trov konania neuplatnila, preto súd vyslovil, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.